

lovforslagets § 1, nr. 3 (forslag til retsplejelovens § 15), og bemærkningerne hertil.

Efter den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 105, stk. 3, kan justitsministeren beskikke Forbrugerombudsmanden og ansatte i Forbrugerstyrelsen til at udføre tiltale for Sø- og Handelsretten og byretterne i sager vedrørende lov om markedsføring. Det foreslåede stk. 3 viderefører denne bestemmelse med den konsekvensændring, som følger af forslaget om, at Sø- og Handelsretten (fremover Handelsretten) ikke længere skal behandle straffesager. Det foreslås endvidere, at beskikkelsen fremover skal foretages af rigsadvokaten, idet det efter lovforslaget i øvrigt er rigsadvokaten, der har kompetencen til at bemyndige personer til at virke som anklagere, jf. f.eks. retsplejelovens § 103, stk. 3 (der ikke foreslås ændret), og retsplejelovens § 104, stk. 2 (som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 51). Herudover foreslås det, at Forbrugerombudsmanden og ansatte i Forbrugerstyrelsen også skal kunne beskikkes til at varetage straffesager (ankesager) i landsretten vedrørende lov om markedsføring.

Til nr. 53 (§ 107, 2. pkt.)

Efter retsplejelovens § 107, 1. pkt., modtager personer, der virker som anklagere i en enkelt sag, jf. retsplejelovens § 100, stk. 2, § 103, stk. 3, og § 104, stk. 2, vederlag af det offentlige for den enkelte sag, medmindre udførelsen af sagen må anses som led i udførelsen af den pågældendes tjeneste. Efter 2. pkt. fastsættes vederlaget af retten efter arbejdets betydning og omfang. Bestemmelsen omfatter bl.a. fastsættelse af vederlaget til en advokat, som antages af anklagemyndigheden til at udføre en bestemt straffesag.

Det må anses for hensigtsmæssigt, at den person (f.eks. en advokat), som ønskes antaget som anklager i en bestemt straffesag, på forhånd kan få tilsagn om beregningen af vederlaget (timetakst mv.), inden vedkommende påtager sig hvervet. På denne baggrund og henset til, at den pågældende anklager antages af anklagemyndigheden, foreslås det at ophæve bestemmelsen i retsplejelovens § 107, 2. pkt. Fremover vil vederlaget til en anklager i en enkelt sag således skulle fastsættes af anklagemyndigheden.

Til nr. 54 (kapitel 11)

Som nærmere beskrevet i lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 3.2.1.1 (afsnit II) foreslås det, at den nuværende specielle ledelsesstruktur i politiet ændres til en sædvanlig »direktoratsmodel«, hvorefter der som udgangspunkt etableres et sædvanligt administrativt over-/underordningsforhold mellem Justits-

ministeriet, rigspolitechefen og politidirektørerne. Med henblik herpå foreslås det at nyaffatte retsplejelovens kapitel 11 om politimyndigheden, så det fremgår af loven, at der gælder et sædvanligt over-/underordningsforhold mellem justitsministeren, rigspolitechefen og politidirektørerne for så vidt angår varetagelsen af politiets opgaver, jf. forslaget til retsplejelovens §§ 108-110. Det følger af de foreslåede bestemmelser, at Rigspolitiet fremover under ansvar over for justitsministeren som udgangspunkt vil fungere som en overordnet styrelse for dansk politi, mens det daglige politiarbejde som udgangspunkt varetages i politikredsene.

Den foreslåede nyordning vedrørende politiets økonomi- og personaleforvaltning og administrative forhold i øvrigt, der navnlig indebærer, at politidirektørerne (som noget nyt) i vidt omfang vil have ansvaret for politikredsenes økonomiforvaltning, personaleadministration mv., vil herefter kunne gennemføres administrativt. Den foreslåede nyordning er beskrevet nærmere i pkt. 3.2.1.1 (afsnit II) i lovforslagets almindelige bemærkninger.

For at kunne gennemføre omlægningen af politiets ledelsesstruktur foreslås det, at en række af de nuværende bestemmelser i retsplejelovens kapitel 11 ophæves. Det drejer sig navnlig om § 110, stk. 1, der indebærer, at en række administrative opgaver mv. særligt henlægges til rigspolitechefen samt § 113, stk. 5, og § 114, stk. 3-5, der indeholder regler, som bemyndiger justitsministeren eller rigspolitechefen til at fastsætte særlige bestemmelser om visse administrative forhold mv., jf. nedenfor under bemærkningerne til forslaget til §§ 108-109.

Herudover foreslås en række af de nuværende bestemmelser i retsplejelovens kapitel 11 ophævet med den begrundelse, at reglerne ikke længere er tidssvarende eller af andre grunde – herunder, at de pågældende spørgsmål er reguleret i anden lovgivning – har mistet deres betydning. Det drejer sig navnlig om retsplejelovens § 109, stk. 2, stk. 3, 2. led, og stk. 4, og § 113, stk. 4, 1. pkt. (der forudsætter, at politiets personale bestemmes ved normeringslov), § 110, nr. 1, 2. pkt. (særlig procedureregulering ved forflyttelse af polititjenestemænd), § 111, stk. 2, 2. pkt. (krav om, at politimestre skal bo i deres politikreds), § 111, stk. 3 (politimestres pligt til midlertidigt at varetage et sideordnet embede), § 113, stk. 1 (krav om uberygtethed og vederhæftighed for ansatte i politiet), §§ 116 og 117 (overgangsregler i forbindelse med oprettelsen af det rent statslige enhedspoliti i 1938) og § 118, stk. 2 (om grænsegendarmeriet). Forslaget om at ophæve disse regler bygger navnlig på Politikkommissionens forslag